

[Aagaard]

Vi vil også gerne understrege, at vi betragtede det som en selvfølge, da det efter førstebehandling så ud til, at beslutningsforslaget kunne vedtages enstemmigt, at det forslag, regeringen skulle fremsætte til oktober, i sommerens løb rent administrativt blev forberedt således, at en vedtagelse af forslaget i oktober ville betyde, at det fik virkning fra afgiftsåret 1988.

Det har videre været helt afgørende for os, at ændringerne i loven ikke førte til, at det opsparringsfremmende formål blev svækket. Vi føler ikke, at disse forudsætninger ændres med det ændringsforslag, der nu foreligger fra et flertal her i Tinget, hvorfor jeg på Det Konservative Folkepartis vegne kan meddele, at vi kan stemme for ændringsforslaget. Til gengæld må vi opfordre til, at et flertal føler en fælles forpligtelse til at gennemføre det regeringsforslag, som nu vil blive fremsat, og som vi lige har hørt ministeren kort gennemgå, og som må blive genfremsat til oktober.

Der har været talt nok og forhandlet meget igennem de seneste måneder. Vi er tilfreds med, at der nu bliver handlet. Jeg tror, alle er klar over, at det bestemt ikke er nogen enkel sag at ændre kartoffelkurens substans. Jeg tror også, alle er klar over, at den økonomiske situation fortsat kræver fasthed, og at tiden bestemt ikke er inde til letsindigheder.

Jes Lunde (SF):

Der var engang en engelsk politiker, der i en meget vanskelig situation sagde: »If you can't beat them, join them.«

Jeg tror, det er det, skatteministeren har lagt sig på sinde i løbet af de seneste timer. Og det er da også i orden. Jeg synes, det er udmærket, at regeringen tiltræder de ændringsforslag, vi nu har lavet.

Vi er meget tilfredse med i SF, at vi fik beslutningsforslaget tilbage i udvalget og fik udarbejdet ændringsforslaget, for det betyder, at vi har pillet et trumfkort fra regeringen i det spil, der hele tiden har været om kartoffelkuren, og hvorunder regeringen har forsøgt at forhindre os i at få udmøntet det, der har været et flertal for i salen.

Hr. Aagaard var inde på, at vi skulle fastholde den forbrugsbegrænsende virkning af kartoffelkuren, og hr. Aagaard manede meget til besindighed i den forbindelse. Dertil vil jeg gerne med det samme sige, at SF i så henseende

ikke har problemer – overhovedet ikke. Vi går ikke ind for nogen som helst løssluppenhed, hvad angår det private forbrug, og det har vi også for længst tilkendegivet. Det er ikke os, der kommer med de store overbud på dette område. Vi vil ikke lægge os fast på noget konkret beløb nu, fordi der er så mange ting i luften, der forhandles om; derfor må vi forbeholde os vor stilling. Men man skal ikke forvente, at det bliver os, der kommer med det vilde overbud, som sætter en forbrugsudvikling i gang. Det har aldrig været SF's politik at gøre noget sådant, og det tror jeg også vil være kendt efterhånden fra de mange økonomisk-politiske debatter, vi har herinde.

Men der skal altså lyde glæde over, at vi får ændringsforslaget igennem, og regeringen skal da være velkommen som de omvendte syndere, de er.

Skrumsager Skau (V):

Også Venstre kan støtte beslutningsforslaget. Vi vil stemme for det, og vi synes også, det er godt, at vi nu får lagt modellen ned i salen, således at vi kan tage stilling til det og få det gennemført så hurtigt som muligt efter sommeren.

Glistrup (FP):

Jeg kan glæde hr. Stavad med, at vi i Fremskridtspartiet i allerhøjeste grad har lyttet til fuglenes sprog, der i denne sag siger, at hele sækken med kartoffelgift skal kules dybt ned under tusinde favne vand – hvad enten miljøministeren mener det ene eller det andet om det – så den aldrig mere dukker op til havets overflade.

Overensstemmende dermed vil vi arbejde, og hver eneste gang det kommer til en afsluttende behandling her i Folketinget, vil vi stemme for den størst mulige nedsættelse af kartoffelskatten så hurtigt, som det overhovedet kan lade sig gøre, for vi er jo unægtelig lige stik modsat SF, som siger, at man skam ikke skal være bange for, at SF vil være løsslupne med hensyn til at tillade privatforbrug. Nej, det ved vi da godt. Socialisme betyder jo, at man ikke kan lave privatforbrug – man skal i hvert fald stå i kø hundrede gange i en butik for at få en rådden pære. Sådan er nu engang socialisme, og derfor ved jeg da godt, at SF aldrig vil slippe noget privatforbrug løs noget som helst sted i dette land.